

tages af netselskaberne med klageadgang til energitilsynet.

Elektricitet fra alle nye vindmøller, der nettilsluttes frem til udgangen af 2002, vil også være sikret en basispris på 33 øre pr. kWh i en 10-årig periode. Herudover opnås et pristillæg i forbindelse med salg af VE-beviser, jf. bemærkningerne til § 60 og § 65.

Indtil der er foretaget en nærmere vurdering af økonomien i eksisterende, mindre biomasseanlæg, vil elektricitet fra disse anlæg blive afregnet efter principperne i de hidtil gældende afregningsregler. Der ydes endvidere et pristillæg på 27 øre pr. kWh, svarende til de nugældende tilskud på i alt 27 øre pr. kWh. Hensigten er, at afregningsreglerne for elektricitet, produceret på biomasseanlæg, skal forbedres.

I overensstemmelse med elreformaftalen forudsættes det, at miljø- og energiministeren i medfør stk. 1 endvidere kan fastsætte særlige afregningsregler for VE-energi produceret på mindre anlæg, såsom solcelleanlæg og mindre husstandsvindmøller.

Bestemmelsen i stk. 2 skal ses i sammenhæng med VE-fondens forpligtelse til at overtage vindmøller efter § 66. Bestemmelsen indebærer, at udgifter, der er forbundet med VE-fondens overtagelsespligt, dækkes ved indtægter fra salg af elektricitet fra de vindmøller, VE-fonden overtager og driver. Det forudsættes, at også VE-fondens omkostninger til administration af overtagelsesordningen finansieres gennem afregningsprisen. Se endvidere bemærkningerne til §§ 64 og 66.

Bestemmelsen i stk. 3 er begrundet i, at der er ved lovforslagets fremsættelse ikke er sket en afklaring af de fremtidige økonomiske rammer for produktionssektoren, jf. hertil punkt 2.g) i lovforslagets almindelige bemærkninger. På baggrund heraf foreslås det, at miljø- og energiministeren efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg kan fastsætte særlige afregningsregler for VE-energi produceret på anlæg, der opføres som følge af pålæg, givet i medfør af § 13 i den hidtil gældende elforsyningslov. Bestemmelsen i stk. 3 omfatter således bl.a. de biomasseanlæg, havvindmøller samt landbaserede vindmøller, som i fremtiden opføres som følge af pålæg givet i medfør af § 13 i den hidtil gældende elforsyningslov, men som følge af de i denne lov ændrede regler ikke kan finansieres over elprisen.

VE-beviser

Til § 60

I aftalen om elreformen forudsættes det, at der etableres et marked for vedvarende energi. §§ 60 – 66 in-

deholder bemyndigelser for miljø- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler for gennemførelse af et sådant marked. Ifølge elreformaftalen skal der inden udgangen af 1999 "udarbejdes en nærmere udredning og vurdering af, hvordan handlen med vedvarende energi kan organiseres og effektiviseres ud fra hensyn til at sikre bl.a. stabile rammer for forskellige aktører på markedet, den nødvendige program- og teknologiuudvikling inden for VE-området m.v." Den nærmere fastlæggelse af, hvorledes et marked for vedvarende energi kan og skal organiseres, afhænger således af resultatet af udredningen. Hovedprincipperne forventes dog at følge de principper, der er skitseret i bemærkningerne til denne bestemmelse og i bemærkningerne til §§ 61 – 65.

Det forventes, at den i elreformaftalen nævnte "andel med vedvarende energi" vil blive gennemført ved en handel med VE-beviser, der dokumenterer, at der er produceret en bestemt mængde VE-energi. I lighed med elforbrugernes pligt til at aftage prioriteret elektricitet efter bestemmelsen i § 8, vil elforbrugerne derfor også efter indførelsen af en aftageforpligtelse for VE-beviser være garanteret, at der er produceret den mængde VE-energi, der svarer til elforbrugernes samlede opkøb af VE-beviser.

Den nuværende forpligtelse for elforbrugere til at aftage prioriteret elektricitet, jf. § 8, indebærer, at omkostningerne ved prioriteret elektricitet alene fordeles mellem alle elforbrugere inden for de enkelte systemansvarlige virksomheders områder. Ved etablering af et velfungerende marked for VE-beviser vil udgiften ved at købe VE-beviser derimod blive ligeligt fordelt mellem alle elforbrugere her i landet. Et marked for VE-beviser vil således medvirke til en mere ligelig fordeling af omkostninger, der er forbundet med målsætningen om, at 20 % af elforbruget her i landet skal udgøres af VE-energi produceret ved udgangen af 2003.

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer, at producenter af VE-energi - som led i etableringen af et marked for VE-beviser - vil modtage VE-beviser i forhold til den mængde VE-energi, de producerer. Det vil som udgangspunkt indebære, at VE-beviserne tildeles i forhold til den mængde VE-energi, der leveres til 10-20 kV-elnettet.

Stk. 2 giver miljø- og energiministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke producenter der modtager VE-beviser. Miljø- og energiministeren kan således fastsætte regler om, at kun producenter, der er certificerede efter regler fastsat i medfør af denne bestemmelse, kan modtage VE-beviser. Bestemmelsen bemyndiger endvidere miljø- og energiministeren til at fastsætte regler for, hvornår de enkelte producenter